

6. Guds Fred med vore døde
i Danmarks Rosengaard!
Guds Fred med dem, som bløde
af dybe Hjerter-Saar!
Vor Kærlighed med alle,
de store og de smaa,
som vilde staa og falde
med Løven askegraa!

7. Gud gav en herlig Sejer
den lange Sommerdag,
fra Morgengry til Middag
det tordned Slag i Slag,
men da i Middags-Stedet
man saa den gyldne Sol,
da vundet var Guld-Sædet
til Danmarks Dronning-Stol!

8. Fra Als til Dannevirke,
fra Sli til Ægers Dør
skal Danmarks Løver springe
paa Gyldengrund som før;
hos Angler og hos Friser,
i genfødt Vennelag,
skal synges Kæmpeviser
om Sejrens Juli-Dag!

9. Og hver Gang Danmark græder
Guldtaarer med Guldklang,
og hver Gang Øjet perler
ved liflig Vemods Sang,
da hvælte Rosen-Telte
dem selv ved Havets Bred,
hvor Danmarks Juli-Helte
fik deres Lejested!

N. F. S. Grundtvig.

51^b Det var en Sommermorgen.

Andante.

P. Heise.

p 1. Det var en Som-mer-mor-gen, end-nu før det blev

Dag, da yp-pe des paa He-den et Hol-ger Dan-ske-

Slag. Da Sol stod op i Ø-ster, den næp-pe var at

p se, og ai-le Fug-le-rø-ster i Stru-ben kval-tes de.